

ни се дава доказателство, че брѣстоветѣ сж били толкова много, че цѣлата махала могла да се подслони подѣ сѣнката имѣ.

И ако се приеме за вѣрно предположението на А. Протичѣ, че именно следѣ нанесената победа надѣ Георги Кастриоти въ 1466 г. албанцитѣ сж били изселени отѣ турцитѣ отѣ Епирѣ и заселени около Търново, тукѣ въ старото и вѣроятно твърде малко чисто българско селце Загорие, гдето нѣкога сж живѣли „българскитѣ боляри и първенци“, тогава много вѣроятно и приемливо става, че новитѣ многобройни по численостъ заселници въ това тѣй щедро надарено съ природни богатства мѣсто, съ затвърдяването си въ него, сж дали ново название на селото *Ἀλβαντοχώρι* (Арбанаси), или Арнаутѣ-кѣой, споредѣ произхода на новитѣ заселници. Не ще съмнение, че за замѣняването на старото название Загорие съ новото Арбанаси сж спомогнали и турцитѣ. Знае се сжщо, че една по-малка частъ отѣ тия албанци сж били заселени въ Лѣсковецѣ, тогава село, съ причислената къмѣ него махала Чертовецѣ. И като малобройни, види се, тия нови заселници не сж могли да измѣнятѣ названието на самото село, а сж дали название само на новообразуваната махала споредѣ прѣкора на водача имѣ. Въ този градъ и до сега се разказва преданието, че въ това село сж били дошли нѣкогажѣ чужденци и сж основали махалата, наречена Кондьовска, вѣроятно отѣ думата *κοντός* — кжсъ, прѣкорѣ на водача. Нека добавя, че името на Цани Гинчевѣ, който е отѣ Лѣсковецѣ, е Шкепърньовѣ. Това е или прѣкорѣ — *παράβωμι*, произлизащѣ отѣ думата *σκέλαριον* — тесла, или пъкъ е албанско име и показва, че прадѣдитѣ на Цани Гинчевѣ сж били албанци. За родителитѣ на игуменката на манастиря Св. Никола, баба Зиновия, се знаеше въ Арбанаси, че тѣ сж били отѣ албански произходѣ.

Но има и друго. При близостѣта на новопокрѣстеното село Арбанаси, отѣ Загорие, неудобно е било, щото заселенитѣ въ селото Лѣсковецѣ албанци да измѣнятѣ името му, тѣй като щѣше да има две близкостоещи села съ еднакво название. Не тѣй, обаче, е било съ албанцитѣ, заселени около Разградѣ. Тамѣ заселниците сж дали на селото сжщото название Арбанаси.

Албанцитѣ сж били добри майстори строители и, благодарение на своитѣ способности и сръчностъ, а главното на това, че арбанашкото плато е било покрито съ вѣковни дървета, тѣ сж могли съ изобилния и здравъ материалъ, сѣченъ на самото мѣсто, да съградятѣ такива монументални кжщи.

Азѣ вече казахѣ на друго мѣсто, че задѣ Лакото има една котловина, наречена Цилифорѣ, а въ сжщностъ старото название е било *Ευλοφόρεσι*, което значи покрито съ дървета. Сега въ цѣлото арбанашко плато остана само гората около Петро-Павловския манастирѣ, която не е далечѣ отѣ самото село. Старитѣ вѣковни многобройни дървета, каквито ги имаше въ самото село и около него, сж изсѣчени както презѣ освободителната война, тѣй и следѣ това. Така че ржката на разрушението, започнала съ вѣковната гора и съ останалитѣ вѣковни дървета, сега доврѣшва своето дѣло съ самото нѣкогашѣ тѣй великолепно селище. Днесѣ нѣма вече старото Арбанаси, а има само печални остатѣци отѣ него.